پرونده معلم متخلف مرودشتی به هیئت تخلفات اداری رفته است

نتیجه بی‌توجهی به سلامت روان معلمان

هدی هاشمی : بار دیگر ویدئویی از تنبیه شدید بدنی در یک دبیرستان پسرانه منتشر شده است. ویدئو به‌سرعت در فضای مجازی وایرال شده و آموزش و پرورش را وادار به واکنش کرد. ویدئویی از دلِ مدرسه که به نظر کارشناسان حوزه نشان می‌دهد هنوز زمینه‌های تنبیه بدنی و خشونت در مدرسه از بین نرفته است. خشونت‌هایی از این جنس فرایند گزینش و پایش معلمان در آموزش و پرورش را زیر سؤال می‌برد و برخی معتقدند این وضعیت نتیجه گزینش نادرست و بی‌توجهی به وضعیت سلامت روان معلمان است.

دوشنبه هفته جاری فیلمی در شبکه‌های اجتماعی منتشر شد که نشان می‌داد یک معلم، سر کلاس درس با کمربند دانش‌آموز خود را تنبیه می‌کند. معلم که مردی میانسال و نسبتا درشت‌جثه است، پسر نوجوان را به زور روی زمین خوابانده، کمربندش را درمی‌آورد و با لگد و کمربند او را می‌زند. صدای مرد (معلم) شنیده می‌شود که فریاد می‌زند و از دانش‌آموز با الفاظ نامناسب می‌خواهد معذرت‌خواهی کند. دستان پسرک که به پهلو دراز کشیده، با ناتوانی تلاش می‌کند جلوی ضربه‌های مرد (معلم) را بگیرد. فیلم با تلفن همراه یکی از دانش‌آموزان در انتهای کلاس گرفته شده و سر از فضای مجازی درآورد.

ویدئو به‌سرعت در بین کاربران شبکه‌های اجتماعی دست به دست شد و بسیاری نوشتند که وزارت آموزش و پرورش باید درباره این اقدام خشونت‌آمیز معلم پاسخ‌گو باشد. محتوای ویدئو به قدری تأثیرگذار بود که آموزش و پرورش در همان ساعات اولیه به آن واکنش نشان داد و ضمن تأیید ویدئو اعلام کرد که این فیلم مربوط به یکی از مدارس شهرستان مرودشت استان فارس است.

در توضیحات اداره اطلاع‌رسانی و روابط‌عمومی آموزش و پرورش فارس آمده است: «روز دوشنبه ۱۴ آذر ماه در یکی از دبیرستان‌های شهرستان مرودشت، معلمی اقدام به تنبیه بدنی دانش‌آموز خود کرده است. بلافاصله پس از اطلاع از این اقدام، با بررسی‌های به‌عمل‌آمده مشخص شد این اتفاق در دبیرستان علامه حلی شهرستان مرودشت روی داده است».

روابط‌عمومی آموزش و پرورش فارس توضیح داده است که «سخنان این معلم ادبیات فارسی را گوش داده، او البته از رفتار خود ابراز پشیمانی کرده است. با این‌همه پرونده این معلم به هیئت بدوی رسیدگی به تخلفات کارکنان آموزش و پرورش فارس ارسال شده است».

هیچ بهانه‌ای برای تنبیه قبول نمی‌کنیم

با این‌همه روایت تنبیه‌ها و تحقیرها موضوع همیشگی مدارس است. هر وقت که تنبیه یا تحقیری رسانه‌ای می‌شود، کاربران شبکه‌های اجتماعی به آن واکنش نشان می‌دهند و بعد از مدتی این موضوع فراموش می‌شود. باید از مسئولان آموزش و پرورش پرسید چرا نظارت دقیقی روی رفتار روحی و روانی معلمان نمی‌شود؟ آیا آموزش و پرورش به طور جدی پرونده معلمان متخلف را بررسی می‌کند و موضوع مهم‌تر اینکه چرا آموزش و پرورش در گزینش‌هایش به مسائل روحی و روانی معلمان توجه چندانی ندارد؟ این مواردی است که حمیدرضا شعبانی، مسئول روابط‌عمومی اداره اطلاع‌رسانی و روابط‌عمومی آموزش و پرورش فارس به آن پاسخ می‌دهد: «سلامت جسمی و روانی دانش‌آموزان خط قرمز آموزش و پرورش است. بارها درباره امتناع از تنبیه بدنی تأکید کردیم و این تخطی را قبول نداریم. هیچ بهانه‌ای برای این نوع تخلف معلم را نمی‌پذیریم. این رفتار خلاف شئون تربیتی است و با فرد خاطی مطابق مقررات برخورد می‌کنیم. البته ما هر سال دوره‌های ضمن خدمت را برگزار می‌کنیم و در این دوره‌ها به مسائل روان‌شناسی و مهارت‌های فردی معلم حتی «کلاس‌داری» تأکید می‌کنیم؛ اما متأسفانه باز هم شاهد چنین رفتارهایی هستیم».

او تأکید می‌کند: «درباره این معلم هنوز نمی‌دانم به هیئت تخلفات اداری رفته است یا خیر؟ اما ما پرونده‌اش را به این هیئت داده‌ایم. این هیئت هم مثل دادگاه می‌ماند و هرکسی تخلفی کند، این هیئت مرجع رسیدگی به تخلف است. متأسفانه این معلم ۲۶ سال خدمت کرده است و گزینش او برای امسال و سال پیش نیست. ممکن است افراد در طول سال‌ها به لحاظ رفتاری تغییر کنند. البته یکی از مهم‌ترین موارد گزینش توجه به مسائل روحی و روانی معلم است. بعد از رسیدگی به مسائل اعتقادی و سطح علمی افراد یک روان‌شناس با فردی که می‌خواهد شغل معلمی را انتخاب کند، مصاحبه انجام می‌دهد. این‌گونه نیست که هر فردی وارد سیستم معلمی شود».

چرخه خشونت از جامعه تا مدرسه

برخی از معلمان به گزینش‌های سفت‌وسخت اشاره می‌کنند که این گزینش‌ها بر موضوعات خاصی متمرکز است. در حقیقت پارامترهای شخصی، شخصیتی و انگیزشی فرد به طور جدی بررسی نمی‌شود؛ موضوعی که محمدرضا نیک‌نژاد، کارشناس تعلیم و تربیت، بر آن تأکید می‌کند: «تنبیه در مدارس وجود دارد و این موضوع چندان عجیب‌وغریب نیست؛ فقط زمانی که رسانه‌ای می‌شود، افراد درباره آن صحبت می‌کنند. در حقیقت سال‌های سال است که تنبیه در مدارس وجود دارد و زمینه‌های تنبیه بدنی و خشونت در مدرسه از بین نرفته، تصور نکنید که در اینجا فقط حق دانش‌آموز تضییع می‌شود؛ بلکه حقوق معلم هم گاهی نادیده گرفته می‌شود. البته من از تنبیه دفاع نمی‌کنم و اصلا هم موضوع قابل دفاعی نیست؛ اما تا زمانی که چرخه خشونت در جامعه وجود داشته باشد، در مدارس هم شاهد خشونت هستیم».

او به سلامت روان معلمان اشاره می‌کند و می‌گوید: «وقتی سیستم آموزش و پرورش توجه چندانی به مسائل روحی و روانی معلمش نداشته باشد، از همان ابتدا فقط گزینش ایدئولوژیکی انجام دهد و در طول سال‌های معلمی هم توجهی به مسائل روانی معلم نکند، در نتیجه ما شاهد چنین وضعیتی در مدارس هستیم. چند سال پیش بخش‌نامه‌ای درباره ظاهر و سر و وضع معلمان ابلاغ شد؛ اما ما در آنجا ندیدیم که به طور جدی به مسائل روحی و روانی معلمان توجه کنند. واقعیت این است که مدارس آن‌قدر کمبود معلم دارند که برای مسئولان آموزش و پرورش فقط استخدام معلم مهم است. علاوه‌براین مدارس دوشیفته و فرسوده و کلاس‌هایی با تراکم ۴۰ دانش‌آموز و کمبود نیروی انسانی موجب خشونت در کلاس‌های درس می‌شود».

چرا حضور شهروندان دارای معلولیت در تهران کم شده است

تهران نامهربان

نورا حسینی: حضورشان از گذشته کمتر در شهر احساس می‌شود. تردد در این شهر پر از مانع و زاویه آسان نیست. براساس آمارهای رسمی تنها ۳/۲ درصد از معابر شهر تهران برای افراد دارای معلولیت مناسب‌سازی شده است. روز گذشته صحن شورای شهر تهران میزبان تعدادی از شهروندان تهرانی دارای معلولیت بود. زمان اندکی برای بیان مشکلات‌شان داشتند. مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران چند باری تذکر داد که صحبت‌های‌شان را کوتاه کنند. به اعتقاد او صحن شورای شهر تهران برای قانون‌گذاری است و تکرار اینکه فرصت کم است، برای این است که به قانون‌گذاری برسند.

مهم‌ترین درخواست آنها ایجاد فرصت‌های برابر برای استفاده از فضاهای شهری بود. گلایه‌شان از جزیره‌ای برخوردکردن نهادهای مرتبط با موضوع افراد دارای معلولیت بود. اینکه در هر منطقه فضای بازی و تفریح استاندارد برای کودکان و نوجوانان دارای معلولیت داشته باشد و دست‌کم یک خانه فرهنگ برای استفاده زنان و کودکان دارای معلولیت مناسب‌سازی شده باشد. اینکه در فضاهای موجود در مترو بتوانند به‌عنوان فضای کسب‌وکار استفاده کنند و افرادی که در شهرداری مشغول به فعالیت هستند، امنیت شغلی داشته باشند.

در ادامه سوده نجفی، عضو هیئت‌رئیسه شورای شهر تهران، هم در نطق پیش از دستور خود که به مناسبت روز جهانی معلولان بود، آماری از وضعیت نامناسب شهرها برای افراد دارای معلولیت ارائه داد و گفت در ایران نیز حدود یک‌میلیون و ۴۶۷هزارو ۸۰۵ معلول تحت پوشش سازمان بهزیستی قرار دارند که براساس آخرین آمارها و سرشماری‌ها، جمعیت معلولان در تهران بین ۹۰۰ هزار تا یک میلیون نفر است. یکی از بدیهی‌ترین حقوق معلولان که منطبق بر حقوق شهروندی است و باید براساس قانون جامع حمایت از حقوق معلولان انجام شود، مناسب‌سازی معابر شهری است. با توجه به حدود ۹۰۰ هزار نفر معلول در شهر تهران باید ۱۲ هزار کیلومتر پیاده‌رو مناسب‌سازی شود؛ اما براساس گزارشی که از ستاد مناسب‌سازی فضاهای شهری دریافت کرده‌ام، تنها ۳/۲ درصد از معابر شهر تهران یعنی ۲۲۸ کیلومتر معبر اصلی و فرعی برای معلولان مناسب‌سازی شده است و ۵/۱۴ درصد معابر شهر تهران که تقریبا هزارو ۴۳۷ کیلومتر معبر فرعی و اصلی است، مناسب‌سازی نشده‌اند. متأسفانه آنچه به‌عنوان مناسب‌سازی ساختمان‌ها در نظر گرفته شده است، به بالابر خلاصه شده که برخی از افراد بالابری موقت و صوری جلوی در جانمایی می‌کنند و همان بالابر را بعد از گرفتن پایان کار و مجوز ساختمانی، حذف و پله‌های فراوان نصب می‌کنند، ضرورت دارد که کمیسیون معماری و شهرسازی شورای شهر همچنین معاونت مربوطه در شهرداری به این موضوع توجه داشته باشند و تا حد ممکن در مناسب‌سازی معابر تنها به این آیتم اکتفا نکنند. به گفته او شهر تهران در حوزه حمل‌ونقل عمومی به‌ویژه مترو و اتوبوس دچار مشکل است و با کمبود اتوبوس و واگن برای شهروندان غیرمعلول روبه‌روست و بخش عمده‌ای از ترافیک موجود در سطح شهر نیز مربوط به این کمبودهاست؛ اما استفاده از حمل‌ونقل عمومی به‌ویژه مترو و اتوبوس یکی دیگر از نیازهای معلولان است که باید توجه شود و بنده بر خودم لازم می‌دانم مطالبات آنها را در پارلمان شهری مطرح کنم؛ قطعا عمل به این مطالبات در حوزه اختیارات شورای شهر نیست و باید شهرداری به آن عمل کند.

عکس: برنا

حمل‌ونقل عمومی نامهربان با افراد دارای معلولیت

او با بیان اینکه تقریبا از ایستگاه‌های اتوبوس سطح شهر و به‌ویژه اتوبوس‌ها هیچ‌کدام برای استفاده معلولان مناسب‌سازی نشده‌اند، گفت: ارزیابی مناسب‌سازی ایستگاه‌های متروی دارای اولویت نشان می‌دهد که ۲۰۶ آسانسور و ۲۰۶ ویلچربر یا همان پله‌نما در ایستگاه‌های متروی شهر تهران مورد نیاز است که تعداد ایستگاه‌های دارای آسانسور و ویلچربر مشخص نیست و متأسفانه پله‌برقی‌های موجود در برخی از ایستگاه‌های مترو دارای نقص فنی و به صورت دائم خاموش است و باید شهروندان از پله استفاده کنند. در ادامه حمید صاحب، مدیرکل سلامت شهرداری تهران، هم گفت: برای معلولان دسترسی به امکانات شهری ازجمله ایاب و ذهاب، بهداشت و آموزش فراهم نیست. به اعتقاد من مهم‌ترین مشکلی که این افراد از آن رنج می‌برند، نگاه نامناسب شهروندان به موضوع معلولیت است؛ مناسب‌سازی فرهنگی در این زمینه اولویت دارد و باید نگاه ما از نیمه خالی به نیمه پر لیوان تغییر کند. ناصر امانی، عضو شورا، هم در واکنش به گزارش مدیرکل سلامت شهرداری تهران همزمان با روز جهانی معلولان خطاب به رئیس شورا گفت: امروز جای دو معاون از شهرداری تهران که ارتباط با بحث معلولان دارند خالی بود، یکی معاون اجتماعی و دیگری معاون شهرسازی؛ مدیرکل سلامت شهرداری تهران که دراین‌باره صحبت کرد، ما متوجه نشدیم درباره چه چیزی حرف زد. ایشان آمار معلولان را هم اشتباه می‌گوید، می‌گوید ما در تهران یک‌میلیون و ۸۰۰ هزار معلول داریم، کل کشور یک‌میلیون و ۲۰۰ هزار معلول دارد، این موضوعات را باید کسی به مدیران شهرداری تذکر بدهد. ناصر امانی اضافه کرد: عرض بنده این است که باید معاون اجتماعی و معاون شهرسازی می‌آمدند و اقدامات مدیریت شهری در حوزه معلولان را به افکار عمومی و به رسانه‌ها گزارش می‌دادند. در ادامه مهدی عباسی، رئیس کمیسیون شهرسازی و معماری شورای شهر تهران، با تأکید بر مناسب‌سازی شهر برای شهروندان معلول، خواستار ارائه گزارشی از شهرداری با موضوع میزان دسترس‌پذیری شهر برای معلولان، کودکان و سالمندان شد. او با تأکید بر ضرورت ارزیابی دقیق از وضعیت ساختمان‌های ساخته‌شده در مناسب‌سازی برای معلولان، یادآور شد: مناسب‌سازی معابر، اصلاح فرهنگ ترافیک و توجه به ایمنی برای پیشگیری از معلولیت در شهر ضروری است و باید در راستای ارتقای ایمنی اقدامات شایسته‌ای انجام شود.

او ادامه داد: شهرداری تهران در راستای آگاه‌سازی شهروندان و ارتقای ایمنی در سطح شهر، اصلاح هندسی معابر، اصلاح فرهنگ معابر و توجه به ایمنی برای پیشگیری از معلولیت در شهر باید گزارشی را درباره میزان دسترس‌پذیری معلولان، کودکان و سالمندان به تأسیسات شهری ارائه دهد.

گلایه از موانع و دستک‌های نصب‌شده در پیاده‌روها

سیدجعفر تشکری‌هاشمی، رئیس کمیسیون عمران و حمل‌ونقل شورا، هم به شرایط نامناسب معابر شهری ازجمله خیابان‌ها و پیاده‌راه‌های شهر اشاره کرد و گفت: شهروندان دارای معلولیت با موانع و محدودیت‌های زیادی برای تردد و انجام کارهای روزمره، دریافت تسهیلات اداری، گرفتن خدمات عمومی و حتی آموزش روبه‌رو هستند. او برای نمونه، به وجود موانع و دستک‌های نصب‌شده در پیاده‌راه‌ها اشاره کرد و افزود: این دستک‌ها برای ایجاد مانع در مسیر تردد موتورسیکلت‌ها در پیاده‌روها نصب شده‌اند؛ اما بیشتر از آنکه مانع تردد راکبان موتورسیکلت‌ها شوند، به معضلی اساسی برای عبور شهروندان دارای معلولیت و سالمندان تبدیل شده‌اند و ازاین‌رو لازم است هرچه سریع‌تر اصلاحات لازم بر روی موانع مذکور صورت بگیرد. تشکری‌هاشمی، اهمیت مضاعف امکانات و تجهیزات موجود در ایستگاه‌های مترو و اتوبوس برای شهروندان دارای معلولیت را مورد تأکید قرار داد و گفت: افراد دارای معلولیت برای تردد در سطح شهر و استفاده از وسایل حمل‌ونقل شهری مانند مترو و اتوبوس، دچار مشکلات عدیده‌ای هستند که ازجمله آنها می‌توان به کمبود پله‌برقی و نبود آسانسور در بسیاری از ایستگاه‌های مترو اشاره کرد. او با اعلام اینکه در داخل کشور از ظرفیت بالایی در تولید آسانسور برخوردار هستیم و تجهیز ایستگاه‌های مترو به آسانسور با استفاده از توان داخل امکان‌پذیر است، گفت: بیشتر ایستگاه‌های خطوط بی‌آرتی به رمپ مخصوص معلولان مجهز است و مناسب‌سازی در ایستگاه‌های سایر خطوط هم ضرورت دارد. مهدی اقراریان، عضو شورا، با تأکید بر کم‌کاری‌ها در گذشته درباره معلولان به‌ویژه در شهر تهران بیان کرد: ما باید در نوع گفت‌وگوی خود به دلیل مشکلات تجدید نظر کنیم، کسانی که خود مسئولیت دارند، به جای اینکه پاسخ‌گو باشند، سؤال می‌کنند که چرا این اتفاق افتاده است. پاسخ این چرا این است که شما به‌عنوان مسئول باید در جایگاهی که هستید، اقدامی انجام می‌دادید و این چرا پذیرفتنی نیست.

درخواست لیست اموال عمومی شهر که به خصوصی تبدیل شده‌اند

او همچنین در بخش دیگری از سخنانش چهلمین تذکر را هم به شهردار تهران داد و گفت: با عنایت به فصل هفتم آیین‌نامه مالی شهرداری مصوب سال ۱۳۴۶ درباره اموال عمومی و اختصاصی شهرداری ضمن تذکر به شهرداری لازم است که برخی موارد پاسخ داده شود. او در ادامه تصریح کرد: براساس این آیین‌نامه اموال شهرداری اعم از منقول و غیرمنقول به دو بخش اموال اختصاصی و اموال عمومی تقسیم می‌شود؛ اموال اختصاصی شامل اموالی است که شهرداری حق تصرف آن را دارد، از قبیل اراضی، ابنیه، اثاث و نظایر آن که تنها متعلق به خود شهرداری است؛ اما اموال عمومی شهرداری شامل اموالی است که متعلق به شهر بوده و برای استفاده عموم اختصاص یافته است؛ مانند معابر عمومی، خیابان‌ها، میادین، پل‌ها، گورستان‌ها، سیل‌برگردان‌ها، فاضلاب، انهار عمومی و اشجار اعم از اشجاری که شهرداری یا اشخاص در معابر عمومی غرس کرده باشند. این عضو شورا با طرح این سؤال که چه مکانیسم‌هایی برای نگهداری اموال عمومی و اختصاصی شهرداری طراحی و اجرا شده است، ادامه داد: مطابق ماده ۴۶ آیین‌نامه مزبور حفاظت از اموال عمومی شهرداری و مهیاکردن آن برای استفاده عموم، جلوگیری از تجاوز و تصرف اشخاص نسبت به آنها برعهده شهرداری است که در صورت تعرض به اموال عمومی، شهرداری مسئول است و باید پاسخ‌گو باشد و درصورتی‌که برخی از اموال عمومی شهر به نحوی تغییر حالت و موقعیت داده و استفاده از آن برای عموم سلب شود، به تشخیص انجمن شهر جزء اموال اختصاصی شهر محسوب می‌شود؛ یعنی مطابق قانون اگر در شهرداری اموال عمومی مورد استفاده خصوصی قرار بگیرد، باید دارای مجوز شورا باشد؛ بنابراین باید اعلام شود که در طول سال‌های گذشته چه تعداد از اموال شهرداری با ذکر مشخصات از عمومی به اختصاصی تغییر حالت داده و آیا در موارد این‌چنینی مصوبه شورای اسلامی شهر اخذ شده است یا خیر؟ اقراریان در پایان گفت: درخواست می‌شود در گزارشی جامع، برنامه شهرداری درباره حفاظت و حراست از اموال عمومی و اختصاصی و نیز درباره تعداد مجوزهایی که شهرداری تاکنون برای استفاده اختصاصی از اموال عمومی اخذ کرده، به شورای شهر ارائه شود.

گزارش

آخرین وضعیت توله‌یوزهای توران

معاون محیط زیست طبیعی سازمان حفاظت محیط زیست ضمن اشاره به آخرین وضعیت دو توله‌یوز کشف‌شده در توران و احتمال انتقال آنها به تهران گفت: این اتفاق در حیات وحش و طبیعت کشوری که درحال‌توسعه است، اعتبارات و امکانات آن برای حفاظت کشور ضعیف است و فرهنگ‌سازی کافی درباره حفاظت از تنوع زیستی آن انجام نشده، رخ می‌دهد. شنبه (۱۲ آذرماه) بود که معاون محیط زیست طبیعی و تنوع زیستی سازمان حفاظت محیط زیست از انتقال دو قلاده توله یوز مجموعه حفاظت‌شده توران به پاسگاه محیط‌بانی برای حفظ جان آنها خبر داد. او زایمان یوز در نیمه دوم پاییز در طبیعت توران را پدیده‌ای نادر توصیف کرده بود. حسن اکبری درباره آخرین وضعیت دو توله‌یوز پیداشده از یک چوپان در توران اظهار کرد: حال توله‌یوزها خوب است و فعلا مشکل خاصی ندارند، البته چون تازه از مادر جدا شده‌اند و تغذیه آنها از شیر مادر بوده است، هنوز به شیرخشک عادت نکرده‌اند و کمی سخت شیر می‌خورند اما به‌صورت کلی می‌توان گفت شرایط خوب و قابل قبولی دارند. اکبری در پاسخ به سؤال که آیا این دو توله‌یوز نیز مانند «پیروز» - توله‌یوز در اسارت - با شیرخشک‌های موجود سازگار نیستند، توضیح داد: «پیروز» با هیچ‌کدام از شیرخشک‌ها سازگاری نداشت حتی زمانی که دکتر کالدول - دامپزشک یوزهای آفریقایی- شیرخشک مناسبی با ترکیبات مخصوص یوزپلنگ را با تجربه طولانی که در امر حفاظت از یوزپلنگ دارد، تهیه کرد و از آفریقای جنوبی آورد، باز هم برای «پیروز» به‌طورکامل مناسب و با آن سازگار نبود. درباره این دو توله هنوز نمی‌دانیم چه خواهد شد و باید کمی زمان بگذرد تا ببینیم به شیرخشک عادت می‌کنند و با آن کنار می‌آیند یا آنها نیز با مشکلات «پیروز» مواجه خواهند شد؟ وی ادامه داد: برای تغذیه این دو توله‌یوز و چگونگی شیر خشک آنها با همکارانمان، دامپزشکان معتمد و پیتر کالدول نیز مشورت می‌کنیم. دکتر کالدول در جریان این موضوع است و به ما مشورت‌هایی را نیز می‌دهد. در تلاشیم تا این دو توله شرایط مناسب‌تر و وزن و رشد مناسبی پیدا کنند. معاون محیط زیست طبیعی سازمان حفاظت محیط زیست درباره شیرخشک فعلی مصرفی آنها گفت: اکنون در حال مصرف آخرین شیرخشک «پیروز» - که دکتر کالدول با ترکیبات مناسب یوزپلنگ از آفریقای جنوبی آورد - هستند. شیرخشک‌های دیگری نیز داریم اما فعلا همین شیر خشک را امتحان کرده‌ایم.

دو توله‌یوز به تهران منتقل می‌شوند؟

وی درباره انتقال این دو توله به تهران و حضورشان در کنار «پیروز» توضیح داد: قصد داریم این دو توله را از توران خارج کنیم و به شهری که امکانات دامپزشکی و درمانی در آن فراهم و دسترسی نیز به آن راحت‌تر است، منتقل کنیم. با این کار مزاحمت این توله‌ها برای همکاران ما در توران که به کار حفاظت مشغول هستند کم خواهد شد، علاوه بر آن دسترسی به امکانات درمانی در صورت نیاز به رسیدگی فراهم خواهد بود. اکبری ادامه داد: هنوز درباره مکان دقیق انتقال آنها تصمیم نگرفته‌ایم. همکاران ما با توجه به بحث‌های فنی موجود در حال بررسی به منظور انتخاب بهترین مکان هستند. ترجیح ما به حضور آنها در تهران است، چراکه از نظر امکانات تکمیل‌تر است اما همکاران در سمنان نیز پیشنهاداتی ارائه کردند که در دست بررسی است. در هر حال قطعا فضای مناسبی برای آنها در پارک پردیسان تهران یا سمنان آماده خواهیم کرد تا فعلا مستقر شوند، چراکه این دو توله مانند بچگی‌های «پیروز» به مراقبت دائمی نیاز دارند.

اقدامی برای بررسی سلامت توله‌یوزها شده است؟

معاون محیط زیست طبیعی سازمان حفاظت محیط زیست درباره بررسی و انجام آزمایشات خاص روی این دو توله اظهار کرد: هنوز نیاز به آزمایش خاصی ندارند، چون هوای توران بسیار سرد بود و مادر آنها نیز برنگشت، برای جلوگیری از تلف‌شدنشان آنها را به پاسگاه انتقال دادیم اما فعلا مشکل خاصی ندارند که نیاز به آزمایش باشد.

توله‌یوزها زنده می‌مانند؟

وی ضمن اشاره به میزان احتمال زنده‌ماندن این دو توله با توجه به شرایط کنونی آنها گفت: اکنون سن آنها کمتر از یک ماه و حدود سه هفته است، چون در این مدت شیر مادر خورده‌اند، ایمنی بدن آنها به نسبت «پیروز » مناسب‌تر است. دلیل خاصی برای ازدست‌دادن این دو توله نمی‌بینیم اما به هر حال امکان دارد حادثه پیش‌بینی‌نشدنی رخ دهد که امیدواریم چنین نباشد. اکبری درباره پیدانشدن یوز مادر گفت: ما منطقه را بسیار جست‌وجو کردیم اما به نظر می‌رسد یوز مادر برنمی‌گردد، همچنین علت فاصله‌گرفتن یوز مادر از توله‌ها هنوز خیلی روشن نیست.

ماجرای چوپان و اظهاراتش

معاون محیط زیست طبیعی سازمان حفاظت محیط زیست به دریافت کامل اظهارات از چوپان اشاره کرد و توضیح داد: پیگیر بررسی این موضوع هستیم اما شواهد و قرائن به‌دست‌آمده نشان‌دهنده این است که صحبت‌های چوپان با واقعیت خیلی فاصله ندارد و ممکن است واقعا توله‌ها از یوز مادر جدا مانده باشند که چوپان مجبور به انتقال آنها شده است. از طرفی اطلاع‌رسانی او به محیط زیست اقدام خوبی بوده است، چراکه اگر دیرتر اطلاع داده بود، توله‌ها حتما از بین رفته بودند. اکبری درباره مدت‌زمان ماندن توله‌یوزها در خانه چوپان گفت: بنا بر اظهارات او توله‌یوزها تنها یک شب را در منزل او گذرانده‌اند و او فردا صبح به همکاران محیط زیست اطلاع داده است. ظاهرا یک مرتبه نیز شیر گوسفند به آنها داده که البته بعید می‌دانم خیلی از آن خورده باشند. وی به علت برداشتن توله‌یوزها توسط چوپان اشاره کرد و گفت: به گفته او از کنار چشمه‌ای که پوشش اطراف آن بیشه‌زار است عبور می‌کرده که متوجه سروصدایی می‌شود. پس از نزدیک‌شدن دو توله‌یوز را مشاهده می‌کند که مادرشان نزدیک‌شان نبوده و می‌گوید ترسیده که سگ یا حیوان درنده دیگری توله‌ها را از بین ببرد، به همین دلیل آنها را با خود به خانه برده است.

آیا رخ‌دادن چنین پدیده‌ای طبیعی است؟

او درباره اتفاق رخ‌داده برای توله‌یوزها تأکید کرد: این اتفاق در حیات وحش و طبیعت کشوری که درحال‌توسعه است، اعتبارات و امکانات آن برای حفاظت کشور ضعیف است و فرهنگ‌سازی کافی درباره حفاظت از تنوع زیستی آن انجام نشده رخ می‌دهد. اکبری در پایان گفت: افراد دلسوز در راستای فرهنگ‌سازی، تصمیم‌سازان در جهت پیشگیری از تخریب زیستگاه‌ها، دستگاه‌های متولی در جهت تأمین اعتبار و کسانی که در قالب مسئولیت‌های اجتماعی می‌توانند یک قدم برای حفاظت از طبیعت کشور بردارند باید به ما کمک کنند. همه باید پای کار بیایند تا طبیعت کشور حفظ شود، در غیر این صورت با شرایط فعلی سازمان حفاظت محیط زیست و این تعداد نیرو و امکانات واقعا توفیق چندانی حاصل نخواهد شد.